

INTERNET U SLUŽBI HUMANIZMA

Emil Karamatić

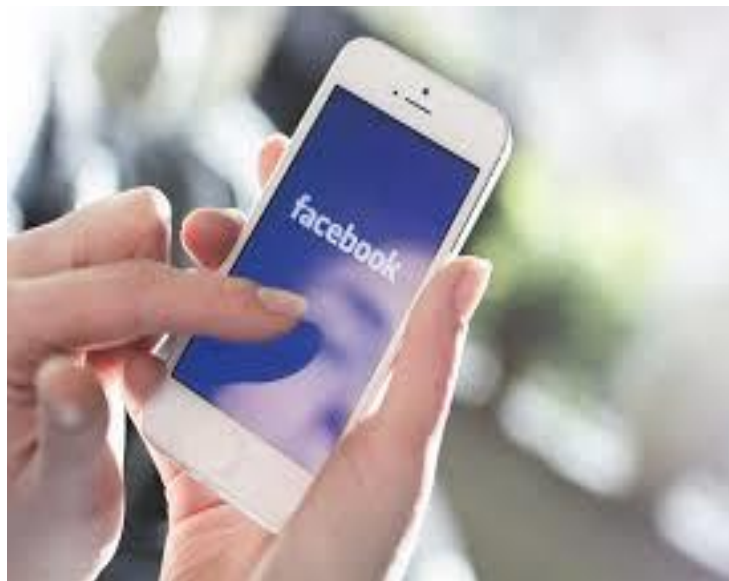
Od kako su zaživjele Društvene mreže i postale sastavi dio naših života pojavili su se i stručne analize koje ukazuju na njihove prednosti i nedostatke.

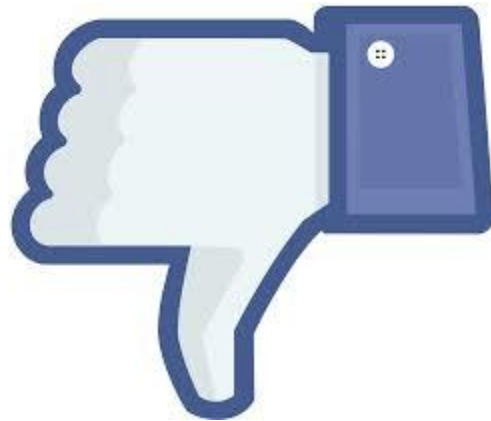
Malo tko od nas razmišlja da registracijom ili otvaranjem osobnog profila na nekoj od društvenih mreža, recimo facebooku, upravljamo sa jako ozbiljnim prenositeljem informacija, odnosno medijem.

The image shows a screenshot of a Facebook profile page for Jennifer Linnell Fong. The page layout includes a top navigation bar with 'facebook', 'Home', 'Profile', 'Friends', 'Inbox (4)', the user's name 'Jennifer Linnell Fong', 'Settings', 'Logout', and a search bar. The profile picture is a portrait of Jennifer. The main content area shows a post from 14 minutes ago with the text: "Son was learning about the disciples at church. Teacher said they were Jesus' helpers. My son said, 'So they were sorta like elves!'" Below the post are tabs for 'Wall', 'Info', 'Photos', 'Boxes', 'Blog', 'Links', and a plus sign. A text input field for a new post is visible with the placeholder "What's on your mind?". To the right, there are two advertisements: "Small Business Funding" and "Leverage Nature's Wealth". The left sidebar contains links for "View Photos of Me (33)", "View Videos of Me (2)", "Edit My Profile", and a bio snippet: "Jennifer helps direct sales companies, direct sales professionals, and other business owners put the power of social media marketing to work for their businesses." Below the bio is an "Information" section with a "Website:" label.

Razlika između te vrste upravitelja medijem i onih, koji se žurnalizmom bave profesionalno, je u tome što profesionalci, htjeli ne htjeli, moraju, po pravilu imati iznad sebe urednike, dok korisnici društvenih mreža odgovornost ne dijele ni s kim. Imaju i novinarsku i uredničku ulogu.

Naravno u takvom načinu upravljanja medijem suočeni smo sa velikim brojem opasnosti i zamki koje vrebaju sa svih strana.

Kao prvo, svaki korisnik facebook profila će reći da je to njihova privatna stranica i da na njoj mogu objaviti što im je volja. Činjenica je da mogu, međutim lako upadaju u prvu zamku. Naime o čemu se radi. Ulazimo u fazu pogrešnog shvaćanja demokracije. Mladi ljudi po običaju se u startu pozivaju na prava, međutim svi skoro od reda zanemaruju odgovornost.

Mislim da nitko nikoga i nikad nije čuo da je rekao kao prvu misao „ja imam odgovornost“. Ne, uglavnom se u startu svi pozivamo na prava. Međutim demokracija daje prava ali uz odgovornost. Jednim banalnim primjerom možemo objasniti kako bi to izgledalo. Svi od reda imate pravo recimo uzeti čašu i razbiti je. I možemo reći da imamo pravo na to. Međutim ako ćemo snositi odgovornost zbog tog čina, mislim da tada ulazimo u fazu razmišljanja i postavljanja pitanja dali ćemo to učiniti, odnosno shvaćamo da je početna misao, odnosno demokracija, ustvari balans između prava i odgovornosti. (Čašu ćemo zadržati u ruci). Poslije shvaćanja balansa u našim životima dobro ćemo razmisliti što ćemo učiniti u danoj situaciji.

Slijedeći primjer o kojim rijetko razmišljamo je ujedno i pitanje: „Tko su naši urednici? Tko si ti ljudi koji nam serviraju svako jutro što ćemo čitati, što će nam biti prioritarna informacija?” Naravno, uz jutarnju kavicu u posljednje vrijeme svi od reda otvaramo facebook profil i počinjemo listati informacije, koje su tijekom noći ili jutro, postavili naši prijatelji, koji se pojavljuju mimo naše volje ili našom naivnošću ili neinformiranošću u ulogama urednika.

Ako su naši preci ratovali topovima mi ne smijemo ući u zamku da preko interneta ili Društvenih mreža ratujemo laptopovima.

Činjenica je da malo tko još uvijek može razumjeti snagu i moć destruktivnosti koju možemo učiniti preko interneta. Recimo za razliku u medicini, jedna greška proizvede jednu žrtvu. Na internetu jedna greška nažalost može proizvesti jako puno žrtava. Što ne smije biti cilj.

Ako to pojednostavimo onda s pravom kažemo, onaj tko nije obučen nikad neće pokušati napraviti kirurški zahvat na nekom čovjeku, međutim medijski se poigrati danas može svatko bez obzira na posljedice koje može proizvesti. Jedno je sigurno, Internet je jedno veliko smetlište gdje se svi ponašamo kao mali siromah, koji traži bakarnu žicu, međutim činjenica je da bi je pronašli morat ćemo biti puno obrazovaniji nego sve generacije koje nisu koristile Internet, iako je Internet najveće čovjekovo pomagalo u povijesti.

Svaki put moramo imati na umu da će Internet i dalje pametne i obrazovane pravilnom upotrebom učiniti još pametnijim, nerijetko i bogatijim, dok će one neobrazovane, lošom upotrebom učiniti još neobrazovanijim ali i siromašnijim što nije isključeno.

Zato dobro je da na vrijeme shvatimo i za naše dobro i dobro okruženja, u kojem živimo, da demokracija nije ni prava ni odgovornosti, nego balans između prava i odgovornosti. Što sa tom spoznajom, laptopovi neće imati svrhu ratova, nego najkorisnijeg osobnog, ali i društvenog djelovanja, a time i građenja mira i ljepšeg svijeta koji nema alternativu.

HVALA NA PAŽNJI !